

[Landbrugsministeren]

hold til budgettet, for stor på den måde, at produktionen ville komme op på ca. 106 mill. t, og der var et marked for ca. 95 mill. t. Der var to muligheder: enten at lave en kvantitativ regulering eller en prismæssig reduktion. En prismæssig reduktion skønnede Kommissionen ville blive mellem 16 og 20 pct. Dette diskuterede vi i markedsudvalget. Vi traf den beslutning, at dansk landbrugs mejeribrug ikke havde muligheder for at tage en 20 pct.s reduktion af priserne. Vi valgte den kvantitative regulering.

Forskellen er, at vi i Danmark principielt ikke har individuelle kvoter. Vi fik lavet en mejerikvotaordning, som dækker hele Danmark, og som er enestående, fordi den har den fleksibilitet, at produktionen, hvis den falder væk ét sted, automatisk går ud til andre, forstået på den måde, at det ikke er sikkert, fordi man producerer mere end i referenceperioden, at man kommer til at betale superafgift. Det afhænger af, om Danmark som helhed kommer til at overskride den landekvota, vi i fællesskab blev enige om at vi skulle have.

På den anden side er jeg enig med hr. Bjørn Westh i, at det ikke er noget godt system, men det var den bedste måde at regulere mælkeproduktionen på. Ingen kan være tjent med, at en mælkeproduktion opretholdes, som der ikke er afsætning for.

Til sidst skal jeg svare på det principielle spørgsmål: hvad med fremtiden? Om regeringen vil få lavet et centralistisk og dirigerende system? Jeg tror nok, at fremtidens landbrugspolitik i EF bliver, at der lægges mere vægt på prispolitikken til at regulere produktionen end hidtil, således at garanti-priserne dermed kommer til at ligge lidt lavere end markedspriserne og det dermed i højere grad bliver markedspriserne, der dirigerer fremtidens markedssituation. Men dette medfører også, at det danske folketing skal gøre det indlysende klart, således at dansk landbrug kan konkurrere i den situation, så vi ikke pålægger dansk landbrug ekstraordinære omkostninger, men derimod prøver at fjerne nogle af de omkostninger, det har.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Socialdemokratiet advarede i folketingets markedsudvalg regeringen mod at indgå en

kvotaordning, men sagde, at man ikke ville prøve at forhindre regeringen i at gøre det, hvis den på det sene tidspunkt i forhandlingerne mente, det var den eneste måde. Vi advarede imod det, og vi har siden erfaret, at landbrugskommissæren også advarede imod ordningen og hellere ville have fundet nogle ordninger med hensyn til prispolitikken. Vi fik, første gang vi blev præsenteret for dette her, at vide, at prisen skulle reduceres med 12 pct. Siden har man i argumentationen for at forsvare sig sagt både 20 og 30 pct. til landmændene ude omkring.

Det, der skete, var, at man forhøjede priserne med 2 pct. og derefter indførte en kvotaordning. Vi kunne have nået det samme efter vores mening ved en moderat prissænkning og så have sagt til landmændene: indpasser I jer ikke efter den, sænker vi priserne igen til næste år.

Jeg er glad for, at regeringen svarede positivt på, at den ville være tilbageholdende med priserne især på kornområdet, som jeg stillede spørgsmål om, så vi kan arbejde i fællesskab på at komme ud af denne kvotaordning, som virkelig giver mange familier store problemer. Alle de breve, vi modtager fra familier, der klager over de vanskeligheder, de er kommet i, viser os, at det virkelig giver problemer. Derfor er jeg tilfreds med regeringens erklæring om, at det er prispolitikken, vi skal bruge, så vi kan komme ud af disse problemer.

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Jeg vil gerne sige til hr. Bjørn Westh, at vi har diskuteret disse problemer hele vinteren, så sent som i marts måned, men vi fandt ikke noget bedre alternativ end det, vi landede på, og som oven i købet var et dansk forslag på mejerikvotaordningen, der nu kører i samtlige lande undtagen Holland og Vesttyskland. Jeg tror, det var den bedste ordning, vi kunne opnå i den situation. Jeg ved godt, der kan være problemer, men man løser ingen problemer ved at skabe mistillid til det, vi har vedtaget i enighed, for der var ikke andre muligheder.

Der er blevet opereret med 12 pct.; dertil kan jeg sige, at det er Kommissionens egne beregninger. Hvis det skulle have samme virkning, var det altså et spørgsmål om mellem 16 og 20 pct. Det er, hvad kommissæren